

Gavril Kazarov:
 Thracian Religion
 Pauly-Wissowa:
 Real-Encyclopädie
 Stuttgart 1936
 Bd VII (Lk 1 ?)
 Die griechische Mythologie in der
 Entwicklung 1940

4. Κατά τούς ρωμαϊκούς χρόνους, ἐξαιρέσει τοῦ Ἡρώος, εἰς τὴν θρακικὴν λατρείαν τὰ μάλιστα διαδεδομένη ἦτο ἡ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἡδη πρὸς τούτοις δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι αἱ θρακικαὶ σουλὰι εἰς παλαιότερους χρόνους ἐλάτρευσαν ἱερατικὰς θεότητας, ἐκ τῶν ὁποίων δι-ετηρήθησαν εἰς τὴν ἰδικὴν μας παράδοσιν σποραδικὰ ἔχνη. Οὕτω νυνώριζονεν τὸν μακεδόνιον ἱερατικὸν δαίμονα Δέρρωνα (βλ. Βλ IV σελ. 2217 Usener, Goetttern I 71, Kern, Rel. d. Griech. I 188) τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν χωρίζεται ἀπὸ τῆς θρακικῆς σουλῆς Δερραῖος ἢ Δέρρωνες. Νόμισμα τοῦ Παιονίου βασιλέως Λυκάβη φέρει ἐπὶ τῆς ὀπισθοῦς ὀψέως κεφαλήν Διονύσου μετὰ τὴν ἐπιγραφήν ΔΕΡΡΩΑΙΟΣ (Gaebler, Ztschr. Numism. XXXVII 228), Reinach, Rev. Numism. 1897, 127, μνημονεύει ὅτι ὁ Δερρωναῖος θεός θά εἶχε συνταταγίσθη μετὰ τὸν Ἀπόλλωνα. Τελευταίως ὁ Detschew ΒΙΑΒ III 181 ἀπεπειράθη, τὸ Ἀσκληπιός, ὡς θρακικὴν λέξιν νὰ ἐξηγήσῃ καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ ἀρχικὴ θυριόμορφος λατρεία αὐτοῦ τοῦ θεοῦ προ-ῆλθε ἀπὸ θρακικῆς σουλᾶς τῆς βορείου καὶ κεντρικῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸ ὄνομα βλ. Cook, Zeus II 1085.

Ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα (Kern, Rel. I 89) ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Θράκην ἡ λατρεία τῶν ἱερατικῶν θεοτήτων συνεταταγίσθη πάντοτε μετὰ τὰς πηγάς, ὡς θά γίνῃ φανερόν ἀπὸ τὰς ἀμέσως περιγραφόμενα ἱερά. Πλησίον τῆς Ν. πλευρᾶς τῆς πόλεως Küstendil (Πανταλία), κυρία θέσις τῶν θρακῶν Ἰνδακηνῶν ὑψοῦται λόφος (ὀνόματι Missarlik) προεσχὴ τῶν Ossogowskian-planina (Arch. epigr. Mitt. X 60). Εἰς τούς πρόποδας αὐτοῦ τοῦ λό-φου πηγάζουν μερικαὶ θερμαὶ πηγαί, πλησίον τῶν ὁποίων κατὰ τούς ρωμαϊκοὺς χρόνους ἐνεῖρετα ἀξιοσημεῖωτον Ἀσκληπιεῖον

Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ἀπεικονίζονται αἱ μορφαὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ὑγείας καὶ Τελεσφόρου (πολύ συχνά) ἐπὶ νομίσματος τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα βλέπομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος λόφου, δεινδοροφυτευμένου καὶ μετὰ ἱεροῦ (BSAB VII 70 εἰκ. 42 BIAV VII 40): Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψοῦται ἱερὸν μόνον, ἕτερον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου καὶ ἀριστερά παραπλευρώς μικρότερον ἱερὸν, εἰς κάθε πλευρὰ τοῦ λόφου βλέπει τις καὶ ἓνα ἱερὸν, εἰς τὸ μέσον κάθε ναοῦ ἴσταται ἓνα ἄγαλμα. Αὐτὴ ἡ παράστασις ἀποδίδει τὴν πραγματικὴν ἀναλογίαν; πράγματι τὸ κρῖον ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνεκαλύφθη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, οὐχὶ μακρὰν τοῦ παλαιοῦ λουτροῦ. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ἐνῆρθε μέρος μωσαϊκοῦ δαπέδου τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παριστάνεται ὄφεις (α. ο. 72 εἰκ. 40 πρβλ. τὸν ὄφιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Πανταλίας *gr. Coins Brit. Mus. France 1942 30ff.* BIAV VII 37. *Pich. Münzblätter aus Vulturnus 1911. 16*)

Παρά τὸν περίβολον τῶν πηγῶν εἰς κοινὸν *ἱερὸν* εὐρέθησαν κίτθρον τῶν τουρκικῶν θεοῶν διαμεριστῆταιν ὑπόλοιπα ρωμαϊκοῦ λουτροῦ, τῶν ὁποίων ἀκριβεστέρως ἐξερεύνηται ἡτο ἀδύνατος. Πλησίον τοῦ λουτροῦ ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἀκόλουθα μνημεῖα: Ἀνάγλυφον τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ Τελεσφόρου καὶ τῆς Ὑγείας, SEB I 316. Σπατμένο κομμάτι ὁμοίου ἀναγλύφου, αὐτ. 297, μαρμάρινος κεφαλὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, πέτρινον ἰόν, τὸ γυναικῶν *ανδρῶν* τοῦ θεοῦ, ἀνάγλυφον τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας (SEB I 309). Σπατμένον κομμάτι ἀναγλύφου τοῦ Ἡρακλέους, BSAB VII 77 εἰκ. 49, πολλὰ ἀργυρὰ νομίσματα τῶν χρόνων τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, τὰ ὅποια οἱ ἐπισκῆπτοι ἔρριπτον εἰς τὸ ὕδωρ (BSAB VII 714). Ἀξιοπαράτηρτον εἶνε τὸ ἦδη ἐνῆρτερον ἀνευρεθὲν ἀνάγλυφον, ἐπὶ ἀποκεκομμένο, τῆς Πανταλίας: Ἀριστερά ἡ Ὑγεία κρατοῦσα εἰς τὴν δεξιάν ὄφιν, εἰς τὴν ἀριστεράν πινάκιον, δεξιὰ δὲ Ζεὺς θῆ ὁ Ἀσκληπιός (τοῦ ἑξῆς *πίδακος* ὁμοειδῆς) μέ κατεβατμένους τὰς χεῖρας, μεταξύ τιν ἀστὸς (BSAB IV 82 εἰκ. 51)

40 ναὸς ὁ ὁποῖος *ἐκείνη* *ὁρῶμεν* *ἐκείνη* τὴν πλάκα τοῦ "Πικαλίκ" αὐ ἴστατο ἴσως εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἀργότερον, ἀνοικοδομήθη μὴ χριτιανι-

κῆ ἐκκλησία, ἐν μέρει ἀπό ὀλικά προερχόμενα ἀπό τόν ἐθνικόν ναόν.
 "Ἄλλα ὑπολείμματα τοῦ ναοῦ π.χ. στήλαι, κιονόκρανα, βωμοί, κλ.
 εὑρέθησαν διεσκορπισμένα εἰς τὰ περίχωρα τῆς μνημονευθείσης ἐκκλη-
 σίας (πρβλ. ἀκόμη Β3AB VII 90) Μεταξύ τῶν ἀνευρεθεισῶν ἐπιγραφῶν
 θά ἐπεθύμουν νά τονίσω : Ἀφιερώσεις ἀπό Ι3 "ἐπιμεληταί", οἵτινες
 μέ τήν συνδρομήν τῆς κοινότητος προσφέρουν θυσίαν καί πρὸς τιμὴν
 τοῦ Διὸς καί τῆς Ἡρας διοργανώνουν ἀγῶνας, (ΣΕ4I 300 αὐτ. σελ. 138,
 III 564). Στήλαι μέ ἀφιερώσιν "οἴκῳ θεῶν καί τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς"
 ἀκολουθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων (πιθανόν πάλιν Ι3). ΣΕ4I 303 πρβλ.
 305. Στήλη μέ ἀφιερώσιν τῆς *Phyle* "Ἡρακλῆς" (ἀστική ἢ ἱερατική
 ;) αὐτ. 304 + σελ. 139. Ἀνάγλυφον μέ ἀφιερώσιν εἰς τόν Δία καί τήν
 Ἡραν, αὐτ. ἀρ. 309. Βωμός ἀπερωμένος "Διί Σεραχίω" ἀρ. 302, ἔτε-
 ρος μέ ἀφιερώσιν εἰς τόν Ἀσκληπιόν 301. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀφιερωτῶν
 εἶνε ἑλληνικά ἢ ἑρακλῆα, ἐξ ὧν συναντῶνται ἐπίσης ρωμαϊκά. Διὰ
 τὰς θεότητας ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Πανταλίας βλ. νῦν Ruzicka BIAB
 VII 29.

Διὰ τήν διάδοσιν τῆς λατρείας τῶν θεῶν εἰς Πανταλίαν, μαρτυρεῖ
 ἡ εἰς τό Ἀσκληπιεῖον τῆς Ἐπιδαύρου ἀνευρεθεῖσα ἀφιερώσις, Ἀ σ κ λ
 η π (ῶ ι Ἰ γ ι ε ῖ α Τ ε λ ε σ φ ὅ ρ (ω ι) Π α ν τ α λ ι ῶ τ α
 ι ς, Ρ-Η 482. Πιθανόν μεταξύ τῶν ἀναφερθέντων ἱερῶν νά ὑπῆρχον
 σχέσεις. Ἄλλα μνημεῖα τῆς λατρείας ἀπό τήν Πανταλίαν βλ. Arch. Anz.
 1929
 320 ἀρ. I-2.

Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον προσφέρει τό ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ τό ὁ-
 ποῖον ἀνεκαλύφθη τό ἔτος 1903 παρὰ τήν πηγὴν Karat τῆς Glava-Pa-
 nega (περ. Teteven εἰς Β. Βουλγαρίαν). Dobrusky, Izvestija τοῦ Ἐθν.
 μουσ. ἐν Σόφια I 1f, IGR I 1397ff. Kazarow, Arch. f. Rel. XI, 574, BSAB
 III 38 ἀρ. 32. βλ. Suppl. B d III σελ. 136. Reinach, Rép. Rel. II 152.
 Ἡ πηγὴ αὕτη μέχρι σήμερον θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἱαματική (Ii-
 reček, Das Fürstentum Bulgarien 545).

Τὰ ὅσα ἀποκαλύφθέντα ἀνάγλυφα παριστάνουν α) τόν Ἀσκληπιόν
 μόνον ἢ μετὰ τῆς Ὑγιείας ἢ μετ' αὐτῆς καί ὁ Τελεσφόρος ὁμοῦ (3I

κομμάτια, ἐκ τῶν ὁποίων 3 τεμάχια ἀφιερωμένα
εἰς τόν Silvanus καί τήν Diana, οἱ ἀσβεστοί
αὐτῶν τῶν τριῶν τεμαχίων φέρουν ρωμαϊκά ὀνόμα-
τα,

ἡ συνέχ. εἰς σελ. 40

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ριστάνεται ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἐπίσης : Νικόπολις ἐπὶ τοῦ "Ιστροῦ
(*Etck, Ant.Münzen Nordgriech. I 460 & I 550, Taf. XVII 9, Σερδική καὶ
Παννικία (Dokumente 7 u. 8)*)
Ἡ Ὑγιεία ἣ ὁποία παριστάνεται δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ, κρατεῖ μὲ τὴν δεξιάν ὄφιν καὶ ποτίζει αὐτόν ἀπὸ τὸ πινάκι-
ον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ εἰς τὴν ἀριστεράν. (Bd. IX σελ. 96). Διὰ τὸν
Τελεσφόρον βλ. τὸ ἰδιαίτερον ἄρθρον).

Τὸ διὰ τὰ ἀνάγλυφα χρησιμοποιούμενον μάρμαρον προέρχεται ἀπὸ
τὰ λατομεῖα τοῦ πλησίον χωρίου Petróvne , καὶ πρέπει νὰ δεχθώ-
μεν, ὅτι τὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ μενάλον ἀριθμὸν κατείρ-
γάζοντο τὰ ἀνάγλυφα, θὰ εὑρίσκοντο παρὰ τὸ ἱερόν (D-H 218). Τὰ
ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴν εὑρεθέντα ἀργυρᾷ νομίσματα ἀπὸ τὸν Ἀντωνίνον
τὸν Εὐσεβὴ μέχρι τοῦ Κωνσταντίου Β, πρὸς τοῦτοις 20 ἀργυραὶ
δραχμαὶ προερχόμεναι ἀπὸ τὸ Δαρδανιον καὶ ἓνα χαλκοῦν νόμισμα
τῆς Νικοπόλεως ἐπὶ τοῦ Ἰστροῦ.

Ἐνα ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἵστατο πλησίον τοῦ χωρίου Dolni-Pas-
sarel , παρὰ τὸν ποταμὸν Isker (Oskior) ἐκεῖθεν προέρχεται ἓνα
ἀνάγλυφον τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας, μία ἀφιέρωσις εἰς τὸν
Ἀ. Ζεφειννός, ἡμιάρτινος κορμός τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ σπασμένο κομ-
μάτι ἐνός ἀγάλματος τοῦ Ἡρώος (Sbornik XVI II2 & I9).

Πρὸς τοῦτοις μνημονεύω τὸ Ἀσκληπιεῖον πλησίον τοῦ Βατκοῦν
(περ. Βετάρα Παζαρδζίκ) βορειοδυτικῶς τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου
Πετροῦ, παρὰ τὴν πηγὴν "Haidusko-Kladenče " ἐκεῖθεν προέρχονται
μερικὰ ἀνάγλυφα καὶ σπασμένα κομμάτια ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ Ἀσκληπιοῦ,
Ὑγιείας καὶ Τελεσφόρου, 2 ἀγάλματα τῆς Ὑγιείας, καὶ ἓν ἀνά-
γλυφον τοῦ Ἡρώος ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἀσκληπιόν (Sbornik XIII
427 ἀρ. I-4, Izv. 89 ἀρ. I29-I30, Rev. Arch. I926, II I64 ἀρ. 278,
31. Suppl. Bd. III σελ. II39, 61).

Ἐνα Ἀσκληπιεῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν δυτικὴν πλευράν τῆς πό-
λεως Ζόφια, ὅπου τελευταίως, πλησίον τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἀλεξάν-
δρου, ἀνεκαλύθησαν αἱ βάσεις ἐνός τελείως κατεστραμμένου ρωμ. λουτροῦ

κατά τήν ἐκκαθάρισιν τοῦ ὁποίου τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα εὐρέθησαν: μαρ-
^{κατα}μαρ-
 μάρινος σκαλισμένος μέ ἀνάγλυφον, κάτωθεν ἡ Ἀεροδίτη ἐντός κοχλιδίου
 ἀπό τρίποντος φερομένη, ἄνωθεν, ἐκπλωμένος θεός τοῦ ποταμοῦ, περιστιχι-
 σμένος ἀπό χορευούσας Νηρηίδας, μαρμάρινον ἀγαλματίον τοῦ Πανός, τεμα-
 χισμένα ἀγαλμάτια τοῦ Διονύσου, θραυσμένον τεμάχιον ἀγαλματίου τοῦ
 Πάνηρος, κορμός ἀγαλματίου τοῦ Ἀσκληπιοῦ κλ. (GMS 1922-25, 145.
 BIAB. V 367).

Ἐπίθετα:

Κουλουσσηνός, IGR I 676 (Σερδική)

Ῥασυπηνρ[ι]ός Izw 90 ἀρ. 130 (Βαλκὶν) Bl. Suppl. Bd. III
 σελ. 1139, 61 (ἀναθεωρημένη)

Σαλδηνός, Σαλδοβουσηνός, Σαλδοκεληνός βλ. πν.

Σκαληνός Arch. Anz. 1929, 220 ἀρ. 2 (Παυταλία)

Zimodrenus = Sindrinus, Dessau 2094, 2095, βλ. Bd. II σελ.

Στραυνηνός, Σδορνικ XVI 112 ἀρ. 19 (Delmi-Possarel, περ. Janiakou) I680, 20

Παυταλιώτης D - H 482 ἀρ. 114 (Ἐπίδαυρος), Καβαδίας: τό ἱερόν
 τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ 187 Hoefel Myth. Len. III 1718

Παϊάν, Izw. 97 ἀρ. 141 Arch. - epigr. Mitt. XV 206 (Kunino, περ.

Vaia) 1898. Urener, Goettern 153 1/2, Bd. II 64. 1677.

Προστάτης IGR III 676 (Σερδική)

σωτήρ, ADB 176 (Čizran, Ἀσκληπιός καί Ὑγεία ὡς σωτήρες ἐπιφανέστατοι)

I77 (Krajoivo) περ. Παυταλίας) βλ. Bd. II σελ. I677. h. w. 94

ἀρ. 138 (Kamizono) εἰς τοὺς ἑλληνορωμαϊκοὺς τὰ ἐπίθετα

σωτήρ καί ἐπὶ κός ἀπεδίδοντο κυρίως εἰς τὰς ἱαματικὰς θεότη-
 τας (Roussel, Les cultes Egypt. de Delos 290).

Φιλάνθρωπος, D-H 437 ἀρ. 103 (Αἶνος) Jones, Cults of Delos 268 βλ. Bd. II

σελ. I678. Weinreich, Arch. f. Relig. XVIII 25.50

Sanctus, Izw. 54 ἀρ. 27 (Glauc Panaga)

Τό ἐπίθετον τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπὶ ἑνός ἀναγλύφου τοῦ Ἡρώος ἀπό τό Elli. dere

(SEG III 524), δέν διετηρήθη ἀκέρατον.

Ἀπό χειρὸς ἀμειψέως κατ' ἀνάγκην εἶναι τὸ ἀντικείμενον γυναικείου:

42) D-H 357, 62, 62 (Ἀδριανόπουλος) BIAB IV 80, 6 (24115) XV 107, 54
 (Lambert) Arch. Anz 1912, 534 (Lambert) 1912, 534 (Lambert)

Izw. 84, 137 (Ladži, παρά τὴν Αὐγοῦσταν-Τραϊανήν, ὁμοῦ μετ' ἑνα ἀνάγλυφον τῶν Νυμφῶν) D-H 342 54^k. ADB 179 (Φιλίππουπολις, ἀπὸ τόν αὐτόν τόπον εὐρέσεως μία μετόπη μετ' ἀρσάσασιν τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, GBPI 1921, 127 = Rev. arch. 1929, 151) Izw. I 92 ἀρ. 134 (Izwor, περ. Φ/πόλεως) Rev. arch. 1926 II 163 ἀρ. 276, 277 (Paastusa περ. Φ/πόλεως), SEG III 511 (Φ/πολις) ADB 178 (Ćirpan) BAB I 227 = Rev. arch. 1911, II 439 ἀρ. 7 (Kurbunar περ. Ćirpan) ADB 176 (Turk-misli, ἀφιερωμένον ἀπὸ 12 "συνποσιασταί θεοῦ Ἀσκληπιοῦ" ὅλοι μετ' ἑσθαιρικά ὀνόματα βλ. Bd IV A σελ. 1266). Izw. 94 ἀρ. 138 = Athen. Mitt. XXV II 10 ἀρ. 40 (Karsizono) BAB VII 308 ἀρ. 1 (Karsizono περ. Νέας Ζαγοράς, ἀνάγλυφον μετ' ἀφιέρωσιν εἰς τόν Ἀσκληπιόν, Ὑγιείαν καὶ Τελεσφόρον) D-H 325 ἀρ. 12 (Patalenitz περ. Τατάρ-Παζαρδζίκ) Arch. ep. Mitt. XIII 107, 7 (Bistara περ. Radomir ἀφιέρωσις "κυρία Ὑγεία ἐπικῶν") BAB IV 320 (Radomir) Arch. epigr. Mitt. XVII 212 ἀρ. 20 (Kozinbad: Ἀσκληπιός καὶ Ἀπόλλων) ἀρ. 132 (Βελνίκ, ρακικός ἱππεὺς ἀφιερωμένος εἰς τόν Ἀσκληπιόν) ἡ ἥδη μνημονευθεῖσα ἐπιγραφή ἀπὸ τοῦ Κογανοῦ ADB 177 προσφέρει κατάλογον Νεοκορίδων εἰς τόν Ἀσκληπιόν, τῶν ὁποίων ὁ πλεῖστος τῆς ἐταιρείας δῶρον κάμνει ἐν τῇ θρακικῇ χωρίῳ Ζινοπούρα.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγλύφου ἀπὸ τὴν Νικόπολιν ἐπὶ τοῦ Νέστου (Perdrizet Corella Numism. 230) παριστάνονται ὁ Ἀσκληπιός καὶ ὁ Ἑρμῆς πλησίον τοῦ Πλούτωνος καὶ τῆς Περσεφόνης.

Ἀπὸ τὰς ἀναριθμηθεῖσας ἀφιέρωσεις παριστάνεται τὸ πλεῖστον, ὁ Ἀσκληπιός μόνος, κατόπιν ὁ Ἀσκληπιός καὶ ἡ Ὑγεία ἢ ἡ ἰδία μετ' ὁ Τελεσφόρον, ἡ Ὑγεία μόνη σπανίως συναντᾶται. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀσπερωτῶν εἶνε πολλάκις θρακικά.

Ἐπὶ τῶν νομισμάτων μετ' ἀρσάσεις θεῶν, τῶν θρακικῶν πόλεων, ὅπως ἡ Νικόπολις ἐπὶ τοῦ Ἰστρου, ἡ Σερδική, ἡ Πανταλία, τὴν πρώτην θέσιν καταλαμβάνουν ὁ Ἀσκληπιός καὶ γενικῶς αἱ ἱαματικά θεότητες (Pick, Ant. Münzen von Decien u. Mösien 335) ἐπίσης εἰς τὴν Αὐγοῦσταν-

Τραϊανὴν παριστάνονται συχνά ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ ἡ Ὑγιεία (Muschmow,
Ant. Münzen der Balkanhalbins. I64. Detschew, BIAB III 163).

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸν Ἡρώα βλ. Suppl. Bd III σελ. 1143.

Εἰς τὴν Μοισίαν σπανιότερον ἐμφαίνονται ἀφιερώσεις εἰς τὸν Ἀσκλη-
πιόν. Rev.arch 1908, II 57 ἀρ. 62 (Νικόπολις ἐπὶ Ἰστροῦ). AOB 175
Bipnitzer BIAB V 78 ἀρ. 2 (περ. Kemanliakopis ἱππεὺς ἀφιερῶμενος εἰς τὸν
Ἀσκληπιόν) Izv. 97 ἀρ. 141 = Arch. ep. Mitt. 67 (Τόμοι). "Εγόμεν ἦδη
ἀναφέρει διὰ τὸ ἱερόν παρὰ τὴν Κλάβα-Πανέγκα.-Βάσις ἀγάλματος τοῦ Ἀσ-
κληπιοῦ ἀπὸ τοῦ Viminacium: Spom. της Σερβ. Ἀκ. LXXXI 130 ἀρ. 315.

Διὰ τὴν Δακίαν Toutain I 332 Jones 268. πρβλ. τὴν ἀφιερωσιν ἀπὸ
τοῦ Sarmizegetusa, Anuarul Univ. din Cluj 1928-32, I 103 ἀρ. 2.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ